

Beyitlerin Dilinden Dökülenler

— Mehmet Sayar · 07 Aralık 2022

BEYİTLERİN DİLİNDEN DÖKÜLENLER

Ey gönül,uslan artık,yetmez mi bunca cefa?
Tükendi artık can,kalmadı sürülecek sefa...

Geçti bahar,bitti zaman,yaklaşıyor kış artık,
Dönüşü yok bu yolun,dön geriye gel artık...

Güneş erken doğup,can veriyor dünyaya,
Karanlıkları boğup,ışıklar saçıyor doğaya...

Canlanıyor tüm doğa,ışıl ışıl açılıyor çiçekler,
Üzerinde uçuyor,renğarenk kelebekler...

Bir başka nizam yürüyor doğanın her yerinde,
Dönüyor dünya,geliyor yerine,her seferinde...

Çağlayanlar yükseklerden akarak gidiyorlar menziline,
Bir musiki sunuyorlar,gönüllerin bam teline...

Her Őey akıyor,su,tarih,zaman,akıl ve fikir,
Bir dervif d6nmüŐ y6zünü semaya,ediyor zikir...

Uzun ince bir yol,çiçekler ve dikenlerle dolu,
Huzur ve sevgiye varacak yol, Hak'kın Yolu...

Mehmet Sayar

14.11.2022 Saat:09.54

Adriyatik Denizi'nde yazıldı.